

7. Oct. 1971

FAKTA

Dato:
7. Oct. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 4 s. 14-18

TRANSSKRIFTION

7-10-71

De sidste par dages anfægtelser med "R+B" viser sig, ret hurtigt, ikke at være særlig dybtgaaende. Der stadig uløste problemer i den.

Det er jo for det første ikke sikkert Rødt og Blaa er de "rigtige" farver til dette formaal — muligvis fungerer Blaa og sort (mørkegraa) bedre — maaske nogle helt andre. Og som en følge af det første, for det andet: vil det sige at det alligevel betyder noget hvilke farve man benytter og for det tredje har perceptionen saaledes en væsentlig rolle?

Det er en kendsgerning at perceptionen maa komme til at spille en væsentlig rolle da det er gennem det man rent fysisk ser — conceptionsmulighederne opstaar. Men ikke i kraft af at det er en rød og blaa eller en blaa og sort — at man kan vælge det ene farvepar frem for det andet er egentligt et rent teknisk spørgsmaal om hvordan farveparret rent fysisk virker ind paa øjet — det har intet at gøre med en betydning i farven den røde betyder ikke mere — eller noget væsentligt anderledes end f.eks sort — de opfattes fysisk forskelligt og kan kun have en betydning i forhold til den enkelte tilskuer. Hvis man ikke finder det tilfredsstillende at repeterer det samme billede om og om, er det saa muligt med denne meget neutrale struktur og skabe en forskel fra billede til billede, men vel at mærke ikke en forskel baseret paa en æstetiserende farvefølsomhed — en saakaldt kolorisme?

En direkte synlig forskel billederne imellem kan selvfølgelig først og fremmest konstateres ved at man forandre de enkelte farvers valør og farveparrets indbyrdes forhold — men, for at stille et intrigant spørgsmaal kan en saadan ydre forandre svare til en "indre" — "indholdsmaessig"? Det jeg er ude efter er ikke om der i disse forandringer er expressive muligheder men langt snarere om de forskellige billeder vil blive opfattet som vidt forskellige, og ikke blot som en del af en serie, ligesaa forskellige som billeder malet med andre strukturer og farver og saaledes fremvisende forskellige udseender? At man ikke betragter billederne som variationer indenfor en bestemt form- farvestruktur — variationer over et tema — men som et, hver gang, nyt billede? En sammenligning (selvfølgelig især hvis billederne ses i sammenhæng) rent perceptionsmaessigt vil alene paa grund af genkendelsen af den samme farve- formstruktur være uundgaaeligt — spørgsmaalet er om man kan overvinde denne identitets betydning ved en tilstrækkelig grad af forskellighed? At man alene maa ty' til variationen kan ikke undgaas og alene denne kendsgerning gør det næsten umuligt at komme udover det rent formalistisk - æstetiske.

Det er muligt man skal prøve at tænke paa en hel anden led at man skal lade disse formalistisk - æstetiske overvejelser og frygten for det ligge og prøve at se problemet fra en anden vinkel.

Men hvilke?

Det er f.eks muligt at det spørgsmaal man stiller om variationer – forskellighed – adskillelse af de enkelte billeder fra hinanden – undgaaelse af serie o.s.v – er forkert! Det er muligt at man uden at vide det stadig hænger fast i en ren expressiv forestilling, at man forveksler det egentlige spørgsmaal med noget rent sekundært. Udgangspunktet for ideen var jo ikke hverken form eller farve – og hellerikke struktur – selvom en minimal saadan er nødvendig for at det hele kan eksisterer – ses, men hverken formen, farven eller strukturen er/skal være – bære af nogen betydning. Det væsentlige ligger maaske i dette ene at man gør tingen. Man gør den som et rent rutinearbejde men uden at lukke for de tilfældigheder som opstaar – maa opstaa – selv under et rutinearbejde.

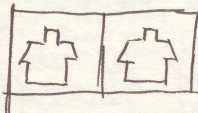
Her er vi saa ved et punkt jeg har kredset om i længere tid, nemlig dette at selve den handling og tiden som forløber under den – selve fremstillingsprocessen er det centrale – ikke for at naa frem til et expressionistisk udtryk af hvad der er sket med mig under denne proces, men helt direkte hvad der sker med billedet som en kunstnerisk ting.

“The process and problem of painting is reduced to something that has only to do with essence “ Ad Reinhardt.

Prøv at undgaa det drastisk dogmatiske som ligger i at tvinge dig til ikke at lave andre ting end “R+B” jo mere du giver efter for tilskyndelserne til at lave andre ting, parallelt med “R+B” jo hurtigere vil disse tilskyndelser formindskes, ja maaske helt overstaas, og vil ikke blive problemskabende. En bevidst undertrykkelse vil derimod skabe problemer og altfor store udsving. Og forøvrigt er det et falsk ideal at have kun at maatte arbejde med een ting ad gangen.

6-10-71.

Det er ikke grund nok til at
fortræde "R+B" ideen at B nu trænger til
at have noget som "R+B" ideen for sig selv
- og også. Spørgsmålet er: hvor meget
kan man løse i denne ide - hvor meget
kan den bære? At blive ved med at
være den fuldstændig i den hvide "R+B" er
for demonstreret med "R+B" bogen - og det
vil blive temmelig tydeligt at fortsætte
af den vej. At variere de to perverser for-
hold til hinanden bliver jo helt ukontrollert
den kombinatoriske del. Man - kunne man
event. komme videre ved en meget lille
næsten umærkeligt tilføjelse - udvidelse af
omrødet, man uden at sige grundideen?
Det B umiddelbart har kanter for er ideen
med huset (eller husene) et blot i det reelle
felt og et redt i det hvide.

7-10-71.

De sidste par dages undersøgelser
med "R+B" viser sig, ret hurtigt, ikke at
være særlig dybtgående. Der stadig nogle
problemer i den.
Det er jo ~~for~~ for det første ikke sikkert

at Rødt og Blåt er de "rigtige" farver
til dette formål - måske især fordi Blåt og
Sort (mørkegrøn) bedre - måske måske hellere
andre. Og som en følge af det første, for
det andet: vil det sige at det allige-
vel betyder noget hvilke farve man
benytter og for det tredje har perceptionen
særlig en væsentlig rolle?
Det er en kerneoplysning at perceptionen
man kommer til at spille en væsentlig
rolle da det er gennem det man rent
fysiske ser - Conceptions måske hedder
opstår. Man ikke i kraft af at det
er en rød og Blåt eller en Blåt og
Sort - at man kan vælge det ene farve-
par frem for det andet er egentlig et
rent teknisk spørgsmål om hvordan
farve parret rent fysisk virker ind på
øjet - det har indl. at gøre med
en betragtning i farven den rene be-
tydning i h. h. mere - eller meget væsentlig
undersøges end f. eks. Sort - de erfarer
fysiske forskellighed og kan man have en
betragtning i forhold til den en kelt
til skuer. Hvis man ikke finder det
tilfredsstillende at repetere det samme
billedet om og om, er det som måske
med den meget neutrale struktur og skabe
en forskel på billedet til billedet, man vil
at mærke ikke en forskel bare på en

æstetisk serende kunne føle som ved - en sød kædet
kolorisme?
En direkte synlig forskel billederne imel-
-lem kan selvfølgelig først og fremmest
konstateres ved at man fremfører de enkelte
fjeres værd og ~~de~~ kunne parrets indtryks
forhold - man, for at stille et indlydende
spørgsmål kan en sådan ydre fremførelse
svare til en "indre" - "indholds" mæssig?
Det er en ude efter er ikke om der
i disse fremføringer er et positivt indlydende
man kunst smukke om de forskellige lit-
-te der vil blive opfattet som ind
forskellige, og ikke blot som en del
af en serie, lige som forskellige som
billeder malet med andre strukturer og
fjere og sønder fremvisende justeringer
ind sender? At man ikke kan betragte
billederne som variationer inden for en
bestemt form-fjere struktur - variationer
over et tema - man som at, hver
gang i ny billede? En som man sig-
-ning (selvfølgelig især hvis billederne ses
i som man hæng) rent perceptions mæssig
vil alene være grund af egen betragtning
af den samme fjere-formstruktur være
uændet og lige - spørgsmålet er om man
kan overvinde denne ~~af~~ identitets be-
-holdning ved en tilstrækkelig grad af
forskellighed? At man alene man sig
til variationen kan ikke sende sig

og alene denne kendsgerning gør det næsten
uundgåeligt at komme ind over det rent
formalistiske - æstetiske.

Det er muligt man skal prøve at
konke pou en hel anden led at man
skal lade disse formalistisk-æstetiske
overvejelser og foresat for det ligge og
prøve at se problemet fra en anden
vinkel.

Men hvilke?
Det er J. eks. muligt at det sprogs-
mål man stiller om variation - forståelse -
hed - ~~indviklthed~~ - adskillelse af de en-
kelte led for hinanden - undgåelse
af serie o. s. v. - er fejlt! Det er
måske at man inden at vide det
stadig hænger fast i en ren at pressiv
forestilling, at man foretager det egentlige
sprøgs mål med noget rent se kundt.
Udgangs punktet for ideen var for ikke
hverken form eller farve - og keltiske
struktur - selv om en minimal sønden
er nødvendig for at det hele kan
eksistere - se man hverken form, far-
ven eller strukturen er / skal være - betre-
af nogen be betydning. Det væsentlige
ligger måske i dette ene at man gør
tingen. Man gør den som et rent
rutine arbejde men uden at lade
for de lidt der hedder som opstør - man

opstaa - selv under et mitine arbejds,
Her er vi som ved et punkt is har
kredsel om i længere tid, nemlig dette
at selv den handling og tiden som
fortydes under den - selve formidlingspro-
-cessen er det centrale - ikke for
at man form til et et professionelt
udtryk af hvad der er - skal med
mig under denne proces, man helt
direkte hvad der sker med billedet
som en kunstnerisk ting.

"The process and problem of painting
is reduced to something that has only
to do with essence"
Ad Reinhardt.

Prøv at tænke på det drastiske dogmatisk
som siger i at tingene dig til ikke at
have andre ting end "R+B" for mere
den give efter for tilskyndelse som til at
have andre ting, parallelt med "R+B"
for hurtige vil disse tilskyndelse- forhind-
-ses, ja måske helt overhous, og vil ikke
blive problem skubende. En bevidst under-
-trykkelre vil dermed skabe problemer
og alt for store udsving. Og forøvrigt
er det et fejlslagt ideal at have been
at man de arbejde med en ting ad gangen.